

நாட்டுப்புறக்கதையும் சிலப்பதிகாரக்கதையும் ஓர் ஒப்பாய்வு

A Comparative Analysis of Folklore and *Silappathikaram*

முனைவர் அ. மகபூபு, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, என்.ஜி.எம்.கல்லூரி, பொள்ளாச்சி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Dr. A. Mahabobu, Assistant Professor of Tamil, N.G.M.College, Pollachi, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4761-4707>

DOI: 10.5281/zenodo.8085225

Abstract

Literary research has been conducted every minuite in the name of 'Literary Criticism' and is now growing rapidly all over the world. Many books on literary criticism have been written in Western languages such as English, Russian, German, French, and Italian. Tho.Mu. Ragnathan wrote the first book on Literary Criticism in Tamil. Following this, many books and researches began to appear. Today, many studies are conducted using multiple analytical approaches and using one or the other approach. Folklore is the collective language of the people and the people wish to hear and watch them. They are enacted or sung to give knowledge in a simple way to the laymen in any society. Tamil Literature has rich evidence in folk literature. They are mostly ballads. In many areas of Tamil Nadu, folkloristic features are in vogue and people enjoy it. Most probably, ancient myths, legends, epics, and other regional incidents or calamities are the main themes of folklore. Among them, the greatest epic "Silappathikaram" is one of the major plots of folklore. It evinces the morals in society and strengthens the mind with goodness. Very limited research has been conducted in this area. Hence, this article will conduct a comparative analysis of folklore and "Silappathikaram".

Keywords: Comparative Analysis, Tamil Literature, Folklore, *Silappathikaram*.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இலக்கிய ஆராய்ச்சி என்பது இலக்கியத்திறனாய்வு என்ற பெயரில் உலகெங்கும் இப்போது வேகமாக வளர்ந்து வருகிறது. ஆங்கிலமொழி, ருசிய மொழி, ஜெர்மன் மொழி, பிரெஞ்சு மொழி, இத்தாலி மொழி போன்ற மேற்கத்திய மொழிகளில் இலக்கியத் திறனாய்வு பற்றிய நூல்கள் நிறைய எழுதப்பட்டு வந்துள்ளன. தமிழில் முதன்முதலில் இலக்கிய விமரிசனம் என்ற நூலை எழுதியவர் தொ.மு.சி.ரகுநாதன். இதனைத் தொடர்ந்து பல நூல்களும் ஆராய்ச்சிகளும் ஏற்படத் தொடங்கின. இன்று பல திறனாய்வு அணுகுமுறைகளையும் பயன்படுத்தியும் ஏதோ ஒரு அணுகுமுறையைப் பயன்படுத்தியும் ஆராய்ச்சிகள் பல செய்யப்பட்டு வருகின்றன. நாட்டுப்புறவியல் என்பது மக்களின் கூட்டு மொழி, மக்கள் அவற்றைக் கேட்கவும் பார்க்கவும் விரும்புகிறார்கள். எந்தவொரு சமூகத்திலும் உள்ள பாமரர்களுக்கு எரிய முறையில் அறிவை வழங்குவதற்காக அவை இயற்றப்படுகின்றன

அல்லது பாடப்படுகின்றன. தமிழ் இலக்கியம் நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் வளமான சான்றுகளைக் கொண்டுள்ளது. அவை பெரும்பாலும் கதைப்பாடல்கள் ஆகும். தமிழ்நாட்டின் பல பகுதிகளில், நாட்டுப்புறவியல் அம்சங்கள் வழக்கத்தில் உள்ளன, மக்கள் அதை ரசிக்கிறார்கள். பண்டைய தொன்மங்கள், புனைவுகள், இதிகாசங்கள் மற்றும் பிற பிராந்திய சம்பவங்கள் அல்லது பேரழிவுகள் நாட்டுப்புறக் கதைகளின் முக்கிய கருப்பொருள்கள் ஆகும். மிகப் பெரிய காவியமான "சிலப்பதிகாரம்" நாட்டுப்புறக் கதைகளின் முக்கிய கதைக்களங்களில் ஒன்றாகும். இது சமுதாயத்தில் உள்ள ஒழுக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறது மற்றும் மனதை நல்வழிக்காக பலப்படுத்துகிறது. இந்த பகுதியில் மிகக் குறைவான ஆய்வுகளே நடத்தப்பட்டுள்ளன. எனவே, இக்கட்டுரை நாட்டுப்புறவியல் மற்றும் "சிலப்பதிகாரம்" பற்றிய ஒப்பீட்டு பகுப்பாய்வை எத்தனித்து பயணிக்கிறது

கலைச்சொற்கள்: இலக்கியத்திறனாய்வு, தமிழ் இலக்கியம், நாட்டுப்புறவியல், சிலப்பதிகாரம்,

முன்னுரை

இயற்கையோடு இயைந்து வாழுகின்ற மக்கள் சமுதாயத்தின் ஒட்டுமொத்த உணர்ச்சிகளைப் பிரதிபலிப்பது நாட்டுப்புறவியல். ஒரு நாட்டின் வாழ்வையும் வரலாற்றையும் தெளிவாகக் காட்டுவன நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள். இந்நாட்டுப்புற இலக்கியங்களுள் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், நாட்டுப்புறக் கதைகள், கதைப்பாடல்கள், பழமொழிகள், விடுகதைகள், புராணக்கதைகள் முதலானவை அடங்கும். சிலம்புக்கதை வாய்மொழியாக வழங்கிவந்ததற்குச் சிலம்பிலும் சான்றுகள் உள்ளன. சாத்தனார் தாம் அறிந்த கண்ணகியின் வரலாற்றை இளங்கோவிடம் கூறியதாக பதிகமும் (பதி. 1) செங்குட்டுவனிடம் கூறுவதாகக் காட்சிகாதையும் (காட்சிக்காதை, பா. 2) குறிப்பிடுகின்றன. தமிழகத்தில் இளங்கோவடிகளின் சிலம்பு மட்டுமன்றி நாட்டுப்புற மக்களிடையே பல்வேறு இலக்கியங்களாக கண்ணகிக்கதை பரவியுள்ளது. சங்க இலக்கியங்களான நற்றிணை, புறநானூறு போன்றவற்றிலும் மூதுவர் இன மக்களிடையேயும் கண்ணகி கதை பரவியுள்ளது. குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றுள் கதைப்பாடல் வடிவில் புகழேந்திப்புலவரின் - கோவலன் கதை, ஈழம் - வழக்குரைக்காதை, குமரிமாவட்டம் - கோவலன் கண்ணகை கதை, கேரளம்-கோவிலன் கதை, வைசியபுராணத்தில் கூறும்; கண்ணகிக்கதைப் போன்றவற்றிலும் தற்கால இலக்கியங்களான பாரதிதாசன், அப்துல்ரகுமான் போன்ற கவிஞர்கள் முதல் திரைப்படங்கள் வரை காணப்படுகின்றது.

காலம் தோறும் கண்ணகி கதை

நாட்டுப்புற இலக்கியங்களுக்கு வரையறுக்கப்பட்ட இலக்கண மரபுகள் இல்லை. செவிகளுக்கு இன்பந்தரும் இனிய நல்லோசையே இந்நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் மக்கள்

மத்தியில் பரவுவதற்குக் காரணமாகும். இந்நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் ஒருவரால் பாடப்பட்டன அல்ல. மக்களுக்காக மக்கள் பலரால் படைக்கப்பட்ட சிறப்பினை உடையது. இந்நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் எழுத்து வடிவம் பெறாமல் நெடுங்காலம் வழி வழியாக வாய்மொழியாகப் பாடப்பட்டு வந்ததுள்ளன. ஏட்டில் எழுதாத இலக்கியங்களாக விளங்கக்கூடியவை. இலக்கியத்திறனாய்வுக்கு,

ஆஸ்டின்வாரன் என்பவர் ஓர் சான்று கூறுகிறார். ஒரு குப்பைக் குவியல் கூடத் தனித்தன்மை உடையது, என்றும் அக்குவியலின் வடிவ அமைப்பு, இருக்கும் நிலை, அதன்கண் உள்ள வேதியல் கலவைகள் ஆகிய இவைப்போன்று இன்னொரு குவியலில் கானமுடியாது என்கிறார். (இலக்கியத்திறனாய்வியல், ப. 14)

இதைப் போன்றே எல்லா இலக்கியங்களிலும் சிறப்புத்தன்மை, பொதுத்தன்மை உள்ளதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். அந்தவகையில் நாட்டுப்புறக் கண்ணகி கதைளில் உள்ள பொதுத்தன்மையையும் சிறப்புத்தன்மையையும் சிலப்பதிகாரக் கதையுடன் ஒப்பீட்டு ஆராயப்படவுள்ளது.

தனித்தமிழில் எழுந்த முதல் காப்பியம் சிலம்பு. உலகக் காப்பியங்கள் கடவுள்களையோ முடி மன்னர்களையோ பாடிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் குடிமக்களைப் பாடியது சிலம்பின் சிறப்புகளில் தலையாயது. உண்மையாக நடந்த கதை, நாட்டு மக்களிடையே பல்வேறு மாற்றங்களைப் பெற்று உலாவி வந்ததைக் கண்ட இளங்கோவடிகள் அக்காலச் சமுதாய மாற்றத்திற்கு ஏற்றகளமாக இக்கதையைத் தெரிவு செய்ததுடன் தம் நோக்கத்திற்கேற்ப பல மாற்றங்களைச் செய்து சிலம்புக் காப்பியத்தை இயற்றினார்.

காப்பியக்காலம் என்பதும் ஒரு நீண்ட நெடிய காலம் செய்யுள்களின் செல்வாக்கு குறைந்து கதைகளின் செல்வாக்கு நிறைந்த காலம், சிலம்பு வரலாறு வாய்மொழியாக பல்லாண்டு காலம் வழங்கி வந்துள்ளது. பின் அது புலவர்களால் ஏட்டில் இடம் பெற்றுள்ளது. (உலகம் போற்றும் சிலம்பு, ப. 104)

இதன் வாய்மொழித் தோற்றம் அறிதற்கரியது என்பார் முனைவர், துரை.குணசேகரன். இக்காப்பியம் மக்கள் மன்றத்திற்கு வருமுன்பே மக்களிடம் வழங்கிய கண்ணகி கதை தமிழகம், கேரளம், ஈழம், சிங்களம், வடபுலம் என்று பல்வேறு இடங்களிலும் காலச்சூழல், செழித்தோங்கிய சமயம் இவற்றுக்கேற்ப பல மாற்றங்களைக் கொண்டு உலகமொழிகளில் பரவியிருந்தது.

சிலப்பதிகாரம் இரண்டாயிரமாண்டு காலமாக தன்னை புதுப்பித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறது எனலாம் சிலப்பதிகாரக் காப்பியம் தொடர்ந்து ஒவ்வொருக் காலகட்டத்திலும் புலவர்கள் மற்றும் அறிஞர்களால் பேசப்பட்டும் பாடப்பட்டும்

வந்துள்ளன என்பதை இலக்கியங்களாலும் உரையாசிரியர்களின் மேற்கோள்களாலும் அறியமுடிகிறது. (முனைவர் மு. சதாசூர், ப. 210)

இவ்வாறாக செல்வாக்குப் பெற்ற படைப்பு என்பது எவ்வாறு தம்செல்வாக்கினைப் பரவவிட்டிருக்கும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைவது கண்ணகி கதைப்பரவலாகும். கண்ணகி கதை தமிழிலக்கியத்தில் நாட்டுப்புற இலக்கியக் கூறுகளின் வழியும் மக்களைச் சென்றடைந்துள்ளது. கண்ணகி கதைப்பரவல், அம்மாளை, சிந்து, கும்மி, வில்லுப்பாட்டு, தோட்டப்பாட்டு, நடவுப்பாட்டு, முடிப்புரிப்பாட்டு, மந்திரப்பாட்டு, குறம்பாப் பாட்டு, குளுத்திப்பாட்டு, வசந்தன் பாட்டு, உலக்கைப் பாட்டு முதலான நாட்டுப்புற இலக்கிய வகைகளிலும் பரவியுள்ளதை உணரமுடிகிறது.

சங்கப் பாடல்களில் கண்ணகி கதை

சிலம்பின் தலைவி கண்ணகி இவள் சிலப்பதிகாரத்தில் தான் முதலில் பிறந்தாள் என்று சொல்வதற்கில்லை. இக்கண்ணகியின் நிகழ்ச்சியோடு ஒத்த சில குறிப்புகள் சங்கப் பாடல்களில் உள்ளன. எளியவரைப் புரந்த வள்ளல் பேகன், தன் மனைவியைத் துறந்தான். பொருந்தாத ஒருத்தியுடன் உறவு கொண்டான். பிரிவு அவன் மனைவியை வருத்தியது, வாட்டியது, கண்ணீரில் குளிப்பாட்டியது. அதைச் சில புலவர்கள் கண்டார்கள். வள்ளலிடம் முறையிட்டார் அவளுக்காக வாதாடினார்கள். கபிலர், பரணர், அரிசில் கிழார், பெருங்குன்றூர் கிழார் என்ற அந்தப் புலவர்கள் தம் வேண்டுகோளை வரலாற்றின் பக்கத்தில் பதிவு செய்தார்கள்.

கைவள் ஈகைக் கலிமான் பேக...,

...நின்னும்நின் மலையும் பாட இன்னாது

இகுத்த கண்ணீர் நிறுத்தல் செல்லாள்,

முலையகம் நனைப்ப, விம்மிக்

குழல்இனை வதுபோல் அழுதனள் பெரித (புறம்., பா. 143:1 - 15)

என்ற பாடல்வரிகள் சான்று பகர்கின்றன. அவ்வாறு அறிவுறுத்தியும் பேகன் மனம் மாறவில்லை. அவன் தன் காதலியின் மனையில் 'விடுதல் அறியா விருப்பினனாகி' மயங்கிக் கிடந்தான். புலவர்களின் பேகன் மனைவியின் பெயரைக் பாட்டின் அடிக்குறிப்பில் அவனால் துறக்கப்பட்ட கண்ணகி காரணமாக அவனைக் கபிலர் பாடியது என்று குறிப்பு உள்ளது. இதன் மூலம் பேகனால் துறக்கப்பட்ட மனைவியின் பெயர் கண்ணகி என்பது புலனாகிறது.

சங்கப்பாடல் நற்றிணையிலும் மற்றொரு குறிப்பு வருகிறது. தலைவனால் பிரிந்து வாடிய காதல் பரத்தை தன் பிரிவுத்துயரம் அவன் காதுக்கு எட்ட வேண்டும் என்பதற்காக தலைவிக்குப் பாங்காயினோர் கேட்கும்படி தன் துயரம் பற்றிக் கூறுகிறாள். மதுரை மருதனிளநாகனார் அந்தப் பாடலைப் பாடியுள்ளார். பேரன்பிற்குரிய காதலன் தன் அன்பைத் தூர எறிந்துவிட்டு அயலான் போலாகிவிட்டான். அவனைப் பிரிந்து வாடும் துயரம் தாங்க

மாட்டாமல் தன் மார்பை அறுத்து எறிந்தாள் திருமாவுண்ணி என்ற பெண். அவளுடைய நிலை, பிரிவுத்துயர் தாங்கமாட்டாமல் வாடும் பரத்தையின் நிலைக்கு எடுத்துக்காட்டாக வருகிறது.

ஏதிலாளன் கவலை கவற்ற

ஒருமுலை அறுத்த திருமாவுண்ணி (நற்றிணை, 216:8 - 9)

என்னும் இப்பாடலிலிருந்து சங்காலத்திலேயே, காதலனை இழந்த வருத்தம் தாங்கமாட்டாமல் தன் மார்பை அறுத்தெறிந்த ஒரு பெண்ணின் கதை வழங்கி வந்திருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது. நற்றிணையின் உரையாசிரியரும் திருமாவுண்ணி என்பது கண்ணகி கதையைக் குறிக்கின்றது போலும் என்று எழுதியுள்ளார். (நற்றிணை - பின்.ஆ. நாராயணசாமி உரை, ப.247) ஒற்றை முலைச்சி என்ற தேவதை கேரளத்தில் மலையன்மாரிடமும் பிற இனத்தாரிடையேயும் பய பக்தியுடன் வணங்கப்படும் தெய்வமாக உள்ளது. இந்த ஒற்றை முலைச்சியை யட்சிதேவதை என்றும் மலையில் வாழ்பவள் என்றும் பாலை மரத்தடியில் நிற்பவள் என்றும் கருதுகின்றனர்.

இந்த ஒற்றை முலைச்சியே திருமாவுண்ணியாக இருக்கலாம். சங்க காலத்து ஒற்றை முலைச்சியான திருமாவுண்ணியின் கதை வளர்ச்சியே கண்ணகி கதை என்று கருதலாம் என்று பி.எல். சாமி குறிப்பிடுகிறார். (தமிழ் இலக்கியத்தில் தாய் தெய்வ வழிபாடு, ப. 155)

மேற்கூறிய சான்றுகளைக் கொண்டு மிகவும் அரிதான நிகழ்ச்சி ஒன்று சங்ககாலத்தில் நடந்துள்ளது என்பதை அறிய முடிகிறது. மேலும், தாய் தெய்வ வழிபாட்டில் பல தெய்வவடிவங்களாக கண்ணகி போற்றப்படுகிறாள் என்பதைச் சங்கச் சான்றுகள் மூலம் உணரமுடிகிறது. மேலும் பத்தினி வழிபாட்டைப் பற்றிய கட்டுரைகளிலும் இதற்கு சான்றுகள் உள்ளன.

இளங்கோவடிகளின் சிலப்பதிகாரம்

கதைச்சுருக்கம்:

சிலப்பதிகாரம் மூன்று காண்டங்களையும், முப்பது காதைகளையும் கொண்டது. மலைவளம் காணச்சென்றிருந்த சேரன் செங்குட்டுவனிடம் மலைவாழ் மக்கள் (குறவர்) தான் கண்ட நிகழ்ச்சியை எடுத்துரைத்த போது சாத்தனார் அருகிருந்தமையால் சங்கத்து அரங்கேற்றுதலின்றி 'இளங்கோ வடிகள் கூறச் சாத்தனார் கேட்டார்' என வருவதனால் கடைச்சங்க காலத்துக்குப் பிற்பட்ட நூல் எனக் கூறலாம்.

குன்றக் குறவர் கண்ட செய்தியையும், கதைச் சுருக்கத்தையும் பதிகத்தில் தொன்னூறு பாடல்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. சான்றாக,

குணவாயிற் கோட்டத் தரசு துறந்திருந்த

குடக்கோச் சேரல் இளங்கோ வடிகட்குக்

குன்றக் குறவர் ஒருங்குடன் கூடிப்
பொலம்பூ வேங்கை நலங்கிளர் கொழுநிழல்
ஒருமுலை யிழந்தாளோர் திருமா பத்தினிக்கு
அமரர்க் கரசன் தமர்வந்து ஈண்டி, அவள்
காதற் கொழுநனைக் காட்டி, அவளொடெங்
கட்புலங் காண விட்புலம் போயது
இறும்பூது போலுமஃ தறிந்தருள் நீயென
அவனுழை இருந்த தண்டமிழ்ச் சாத்தன்...
...கூல வாணிகள் சாத்தன் கேட்டனன்

இது, பால்வகை தெரிந்த பதிகத்தின் மரபெ (சிலப்பதிகாரம், பதி., 1 - 90)

என்ற பாடல்வரிகளில் மூலம் கதை தொடங்குகிறது. இளங்கோவடிகள் கேட்க கண்ணகியின் வரலாற்றைச் சாத்தனார் கூற, அதுவே சிலப்பதிகாரம் படைக்கத் தூண்டுகோலாக அமைந்தது என்பதை மூலநூலிலுள்ள பதிகச் செய்தியின் வாயிலாக உணர முடிகிறது. மேலும், மதுராபுரித் தெய்வம் சொன்ன செய்தியும் சாத்தனாரே கூற சிலப்பதிகாரம் படைக்கப்பட்டது. குடநாட்டு வேந்தர் குடியினரும், சேரர் மரபினருமான இளங்கோவடிகள், அரசு வாழ்வைத் துறந்து, குணவாயிற் கோட்டத்திலே, துறவியாகத் தங்கியிருந்து வந்தார். அவரிடம், திருச்செங்குன்றத்துக் குறவர்கள், ஒரு நாள் ஒரே கூட்டமாகக் கூடிச் சென்றடைந்தனர். பொன்னிற மலர்கள் நிறைந்த வேங்கை மரத்தின் நலம் கிளர்விக்கும் கொழுமையான நிழலிலே தன் ஒரு முலையினை இளந்தாளான ஒரு திருமாபத்தினி நின்றதைக் கண்டோம்: தேவர்க்கு அரசனைச் சார்ந்தவர்களுள் சிலர், அவ்விடம் நோக்கி இறங்கி வந்து அவளருகே சென்றனர். அவளுடைய அன்பான கணவனையும் அவளுக்குக் காட்டி, அவளையும் அழைத்துக்கொண்டு விண்ணுலகம் சென்றனர். இவற்றை எம் கண்காணக் கண்டோம்! இஃது ஓர் அதிசயம் போன்றிருந்தது. இதனை அடிகள் நீவிரும் அருந்தருள்வீராக என்றனர்.

சாத்தனாரின் விளக்கம்

அவனுழை இருந்த தண்டமிழ்ச் சாத்தன்
யானறி குவன் அது பட்டதென் றுரைப்போன்...
...வினைவிளை கால மென்றீர் யாதவர்

வினைவிளைவு? என்ன.... (சிலப்பதிகாரம்: பதி. 10 - 38)

என்ற வரிகளின் மூலம் சாத்தனார் தான் கண்ட கேட்ட செய்திகளை விளக்குகின்றார். அப்படித் தேவர்கள் வந்து அவர்களை அழைத்துப்போனதன் காரணத்தை யான் அறிவேன் என்று சொல்லியவராக அவ்விடத்தே அவர்கட்கு தன்னைப் பற்றிச் சொல்லத் தொடங்கினார்.

புகார் நகரம் நீங்காத பெருஞ்சிறப்பினை உடையது. ஆத்திமாலை சூடுபவனான சோழனின் மூதூர் அது. அங்கே 'கோவலன்' என்னுமோர் வாணிகள் இருந்தான். நாடகக் கலையே ஒருங்கு போற்றும் நாடகக் கணிகை ஒருத்தியுடன் அவன் ஆடிய ஆட்டத்தினால், தனக்குரியவான அரிய செல்வம் அனைத்தையும் இழந்தான். அவன் மனைவி கண்ணகி என்பவள் இசை முழங்கும் இரு காற்சிலம்புகளை முடிவில் அவளிடம் எஞ்சியிருந்தன. அவற்றை விற்றுப் பொருள் பெருவதற்கு விரும்பிய அவன், புலவர் போற்றும் பெருஞ்சிறப்பும், மாடமாளிகைகள் நிறைந்த பெருமையும் உடைய, பாண்டியனின் தலைநகரான மதுரையை அவளுடன் சென்று அடைந்தான். கோவலன் அச்சிலம்புகளுள் ஒன்றைத் தன் கையிலே எடுத்துக்கொண்டு விற்றுவரப் புறப்பட்டான். மிகுந்த பெருமை உடைய வாணிகர் தெருவின் வழியாக அவன் சென்று கொண்டிருந்தபோது வழியிலே எதிர்ப்பட்ட பொன்வேலை செய்யும் கொல்லன் ஒருவனிடம் அச்சிலம்பினைக் காட்டித் தன் எண்ணத்தையும் கூறினான். அதனைக் கையிலே வாங்கிப்பார்த்த பொற்கொல்லனுக்கு, தான் முன்னர்க் களவாடிக்கொண்ட அரசியின் காற்சிலம்பு நினைவுக்கு வந்தது. ஏதோ திட்டமிட்டவனாகக் கோவலனிடம் 'கோப்பெருந்தேவியாருக்கு அன்றி இவ்வூரினருள் வேறு ஒருவராலும் வாங்கி அணியும் தகுதி உடையதன்று இச்சிலம்பு' இங்கேயே நீவிர் இருப்பீராக, யான் அரண்மனைக்குச் சென்று கேட்டு வருகின்றேன்' என்று கூறி இருக்க வைத்துவிட்டுச் சென்றான்.

பாண்டியனைக் கண்டு நம் அரசியின் நுண்மையான வேலைப்பாடமைந்த காற்சிலம்பினை, ஒரு அயலானின் கையியே கண்டேன் என்றான். வினையின் பயன் வந்து விளையும் காலம் வந்துவிட்டது. அதனால் வேப்பந்தாரோனான பாண்டியன் மேற்கொண்டு எதுவும் ஆராய்ந்து தெளியாதவனாயினார். அனுபவம் முதிர்ந்த தன் காவலரைக் கூவி, இதோ இவன் காட்டும் அக்கள்வனைக் கொன்று, அச்சிலம்பினை இவ்விடம் கொணர்வீராக என்றும் ஏவினான். அவ் ஏவலின்படியே கோவலன் காவலராற் கொலையுண்டு மாண்டான். அவன் மனைவியோ, தனக்கொரு புகலிடம் ஏதும் காணாமல் துடித்தாள். நெடுங்கண் நீர்வடிய அழுதாள். அவள் பத்தினியாதலால் அத்துடனும் அமையவில்லை பாண்டியனையும் அழியச் செய்தாள். முத்தாரம் தவழும் மார்பின் முலை முகத்தைத் திருகி எறிந்து மதுரை நகரினையும் நெடுகிலும் தீக்கு இரையாக்கினாள். அழிவின்றி என்றும் நிலைபெற்று விளங்கிய மதுரையும் அவளால் அன்று தீவாய்ப்பட்டது. அவள் செயலைக்கண்ட பலரும், அவளைப் பத்தினி எனப் போற்றினர். குறவர்கண்டவர் அவளோயாவள் என்றார் சாத்தனார். இந்த செய்திகளை முனைவர் ஆ. சந்திரன் தனது கட்டுரையில்,

திருமணத்தில் துவங்கும் சிலப்பதிகாரம் கோவலன் முதலில் கண்ணகியை பிரிகிறான். பின்பு மாதவி பிரிவும் கோவலன் கண்ணகி இணைவும், கோவலன் செல்வ இழப்பும் பீடன்று என்பதன் முன்னும் பின்னும் உள்ள இடைவெளிகளும் முரண்பாடுகளும் கதை

பின்னிபிணைந்து செல்வதற்குக் காரணமாக அமைகிறது. (முனைவர் ஆ. சந்திரன், பக். 14 - 26)

என்று சிலம்புக் கதையை சுருங்கக் கூறுகிறார்.

வினையின் விளைவு முற்பிறவிக் கதை

இளங்கோவடிகள் வினையின் பயன்வந்து விளைகின்ற காலம் என்றீரே, அவர்களின் வினைவிளைவுகள் தாம் என்னவோ? என்று மீண்டும் சாத்தனாரைக் கேட்க கதை மீண்டும் முற்பிறவியிலிருந்து தொடர்கிறது. ஆற்றல் உடையவரே கேட்பீராக என்றும் நடுங்காத சிறப்பினை உடையதான மதுரை மூதாரிலே கொன்றை மலர் விளங்கும் அழகிய சடைமுடையினான வெள்ளியம்பலம் என்னும் பகுதியிலே, நள்ளிருள் யாமத்திலே யானும் ஒருநாள் படுத்துக்கிடந்தேன். அப்போது ஆறாத் துயரங்கொண்ட வீரபத்தினியின் முன்னர், மதுரைமா தெய்வம் வந்து தோன்றியது. ‘கொதிக்கும் குக்கேடு விளைவித்தவளே! பைந்தொடியே! முதிர்ந்த வினையின் பயனாலேயே உங்களுக்கு இப்படி எல்லாம் வந்து முடிந்தது. அதனால், முற்பிறப்பில், சிறந்த வண்புகழ் சிங்கபுரத்துச் சங்கமன் என்னும் வாணிகனின் மனைவி நீலி நின் கணவனுக்கு இட்ட சாபமும் வந்து பிணித்துக் கொண்டது. நீண்டு அடந்த கூந்தலுடையவளே அதனால் நீ மணந்து கொண்டவனை, இங்குள்ளவர் போலும் மனித வடிவிலே இனிக்காண்பது என்பது இயலாது. இன்றைக்குப் பதினான்காம் நாள், பகற்பொழுது முடியும் தருவாயில் வானவர்களின் வடிவிலே அவனைக் காண்பாய்’ என்று கூறியது. கோணுதலற்ற அக்கட்டுரையினை அந்நள்ளிருள் யாமத்திலேயானும் என் காதாரக் கேட்டேன்’ என்றார். இளங்கோவடிகள் அரசியல் நெறியிலே பிழைத்தவர்களுக்கு, அறமே கூற்றாக அமைந்து அவர் உயிரைப் போக்குவதும், புகழ் மிகுந்த பத்தினிக்கு உயர்ந்தோரின் போற்றுதல் உண்டாகும் என்பதும், முன்செய்த ஊழ்வினையானது பிற்பிறவியிற் சினந்து வந்து, அதற்குரிய பயனை ஒருவருக்கு ஊட்டும் என்பதும், மிகச் சிறந்த அறநெறிகள் வினைவந்து சூழ்தற்கு இங்கே சிலம்பு காரணமாயிற்று. அதனால், **சிலப்பதிகாரம்** என்னும் பெயரால் யாம் ஒரு பாட்டுடைச் செய்யுளை இயற்றுவோம் என்றார். இவ்வரலாறு முடிமன்னரான சேர, சோழ, பாண்டியர் மூவருக்கும் உரியது. அதனால் அடிகள் நீரே அதனை அருளிச்செய்வீராக என்றார் சாத்தனார். (**சிலப்பதிகாரம்** - புலியூரக் கேசிகள்: பக். 1 - 5)

இவ்வாறாக பதிகத்தில் பாடல்களில் கதை உருவான வரலாறு சிலம்பின் அறமும் கூறப்பட்டுள்ளது. சிலம்பு மற்றும் அல்லாமல் ஐம்பெருங்காப்பியங்களும் ஒவ்வொரு அறங்களைக் கூறுகின்றனர் என்கிறார். (ர. ஜெயந்தி, இரா.மல்லிகா, பக். 256 - 268)

மூதுவர்களைப் பற்றிய தொன்மைக்கதை

மூதுவர் என்பவர் மேற்க்குத் தொடர்ச்சி மலைத் தொடரில் வாழ்கின்ற ஒரு பழங்குடியினர் ஆவார். மூதுவர் என்பதன் பெயர் காரணத்தைக் கூறுகையில், கண்ணகி கதை

ஒன்றை கூறுகின்றனர். அதாவது கண்ணகி மதுரையை எரித்த கையோடு கோபம் கொஞ்சமும் குறையாமல் கால்போன போக்கில் போய்க்கொண்டிருந்தாள். அப்படிப் போய்க் கொண்டிருந்தவளைப் பல்லாக்கு ஒன்றில் அமர்த்தி அதனைச் சுமந்தபடி சென்ற நான்கு குடும்பங்கள் மதுரையிலிருந்து பாதுகாப்போடு அழைத்துச் சென்றனர். இவ்வாறு குழந்தைகளையும் மற்றவர்கள் அத்தியாவசியப் பொருள்களையும் தம் முதுகில் சுமந்தபடி சென்றனர். இப்படி குழந்தைகளையும் சுமைகளையும் முதுகில் இன்றும் லாவகமாக சுமந்து செல்வதாலேயே இவர்கள் முதுவர் என்று அழைக்கப்பட்டனர். ஆனைமலை வழியாகச் செல்லும் போது கண்ணகி நீங்கள் இங்கேயே இருந்து விடுங்கள் நகர்ப்புறம் நீங்கள் வாழத்தகுதி இல்லாததே இந்த மலை தான் இனி உங்கள் வாழிடம் எனக் கட்டளையிட்டு விட்டுத் தனியே சென்று விட்டாள். அன்றிலிருந்து இன்றுவரை அந்த ஆனைமலையை தங்கள் வசிப்பிடமாகக் கொண்டு அவர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்பது கண்ணகியை அமர்த்தி வந்த பல்லாக்கைப் பத்திரமாக பாதுகாத்து வருவதாகச் சொல்கின்றனர். கண்ணகி காளியின் மறு உருவமாக பாவித்து தை மாதத்தில் பூசை நிகழ்த்துகின்றனர். இவைகள் வாய்மொழி இலக்கியமாக இன்றளவும் உள்ளன, என்பதை இணையத் தரவுகள் மூலம் அறிய முடிகிறது.

கோவலன் கதை - புகழேந்திப்புலவர்

புகழேந்திப்புலவர் என்னும் பெயரில் கோவலன் கதை தமிழகத்தில் பரவலாக வழங்கி வந்துள்ளது. இவர் பெயரில் பல அம்மாளைப் பாடல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இவர் நளவெண்பா பாடிய புகழேந்திப் புலவராக இருக்கலாம் என்ற குறிப்பு இடம் பெற்றுள்ளது. இரண்டிற்கும் பாடல் திறனில் பெரிதும் வேறுபாடுகள் உள்ளன (கண்ணகி வழிபாடு, ப. 116) என்கிறார் சரளா வேணுகோபலன். இக்கதைப்பாடல் சிலவிடங்களில் கோவிலன் கதை என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கேரளப் பகுதியிலும் இதே பெயரில் சிற்சில மாற்றங்களுடன் ஒரு கதைப்பாடல் வழங்கி வந்துள்ளது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கோவலன்கதை கோவலன் கண்ணகி வரலாற்றைக் கூறும் முதல் கதைப்பாடல் என்றும், இராசராசசோழன் காலத்திலேயே பெரிய எழுத்தில் அச்சிட்டு வழங்கி வந்ததால் இக்கதையின் மூலக்கதை சோழநாட்டில் வழங்கியிருக்கலாம் என்றும் நம்பப்படுகிறது. இக்கதைப்பாடல் அம்மாளை வடிவில் அமைந்துள்ளது. இந்தக் கதைப்பாடலின் ஓலைச்சுவடி ஒன்றை இன்றைய கன்னியாகுமரி மாவட்டம் அகஸ்தீஸ்வரம் வட்டம் ஒரு கிராமத்திலிருந்து வையாபுரிப்பிள்ளை பெற்றிருக்கிறார். இந்த ஏடு கி.பி 1700 இல் பிரதி செய்யப்பட்டது என்பது அவரது ஊகம் எனவே புகழேந்திப் புலவர் பேரிலுள்ள கோவலன் கதை 1700 க்கு முன்பு வழக்கத்தில் இருந்திருக்கலாம் எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை அவரது கருத்து (1964, ப. 168) இணையம் (<http://www.keetru.com/index.php/2010-06-24-04-31-11/ungal-noolagam-jan22/43398-2022-03-04-05-26-50>)

சிலம்பு, கோவலன் கண்ணகி திருமணத்தில் தொடங்க இக்கதை இவர்களின் முற்பிறப்புக் கதைகளிலிருந்து தொடங்குகிறது. முத்துச்செட்டி என்பவன் பிள்ளைவரம் வேண்டி நந்தவனம் அமைக்கிறார். அதில் காமதேனு என்னும் பசு கயிலாயத்திலிருந்து நூலேணி வழியாக இறங்கி வந்து நாள்தோறும் மேய்ந்து செல்கிறது. கன்றின் விருப்பத்தை ஏற்று ஒருநாள் அதனையும் அழைத்துவர, பட்டி மாடு மேய்கிறதென்று முத்துச்செட்டி வீசிய கல்லில் கன்று அடிபட்டு இறக்கிறது. பதினாறு வயதளவும் அன்புடன் வளர்ந்த என் மகவைக் கொன்ற உனக்குப் பிறக்கும் மைந்தனும் அதே வயதில் இறக்கக் கடவான். என்று சாபமிட்டு பசு கயிலாயம் செல்கிறது.

இரண்டு மனைவியுடன் வாழ்ந்துவந்த மணியரசன் என்னும் வணிகன் தம்முடைய சொத்தை இரண்டு பாகமாக்கி முதல்தார மக்கள் மூவருக்கும் ஒரு பங்கும், இளையதார மகனுக்கு ஒரு பங்கும் அளிக்கிறான். தம் குல வழக்கப்படி இளையதார மகன் எண்ணெய்க்குடமெடுத்து விற்பனைக்கு வருகையில் விற்பனையாயின் காளிகோயிலுக்கு விளக்கேற்றுவதாக வேண்டியதுடன் அதன்படி எண்ணெய் முழுவதும் விற்கவே விளக்கும் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறான்.

மதுரையை ஆண்ட பாண்டியவர்கள் தமக்குக் குழந்தைப்பேறு இன்மையால் கோபம் கொண்டு காளிகோயிலை கதவடைத்ததுடன் மீறி விளக்கேற்றுவோர் தண்டிக்கப்படுவர் என்றும் ஆணை இடுகின்றான். இத்தகைய சூழலில் மூத்ததார மக்கள் காட்டிக் கொடுக்க அரசனின் ஏவலர்கள் விளக்கேற்றிய இளையதார மகனைக் காளி கோயிலில் காவு கொடுக்கின்றனர். வெட்டுண்ட வாணியன் தலை காளியின் மடியில் விழுந்து உபகாரம் செய்தேன் அபகாரம் நேர்ந்ததுவ என்று வருந்த மைந்தன் பழிக்கு நாளை மதுரை பழிவாங்கி வைப்பேன் என்று காளி சூளுரைக்கிறான். கணவனின் மறைவால் வாணிச்சியும் இறக்கிறாள். வாணியன் வாணிச்சியின் உயிரை சொக்கேசர் சிமிழில் அடைத்து வைக்கிறார். காளி சொக்கேசரிடம் இப்பிறப்பு நீங்கி மறுபிறப்பு யான் பிறந்து வணிகச்செட்டி கோவலற்கு மனைவியாக வந்து விளக்கவித்த பாண்டியரை வெட்டித் தலை சாய்த்து மணிக்குடலைத் தான் பிடுங்கி வந்திருவேன் கோவிலுக்கு என்று சூளுரைக்க காளியின் உயிரையும் சிமிழியில் அடைத்துவைக்கிறார்.

பிள்ளைவரம் வேண்டியதால் முத்துச்செட்டியின் மனைவி வர்ணமாலைக்கு வாணியனான கோவலனும், பாண்டியன் மனைவி கோவிலிங்கிக்குக் காளியாக கண்ணகியும், தேவதாசி வயந்தமாலைக்கு வாணிச்சியாக மாதவி பிறக்கின்றனர். காளி என்னும் கண்ணகி இடதுகை செப்போடு கழுத்திலே பூமாலை இவற்றுடன் கர்ணம் வழியாக (காது) குழந்தை பிறக்க சோதிடர் கூற்றுப்படி பேழையில் வைத்து ஆற்றில் விடுகின்றனர். ஆற்றில் வரும் குழந்தையை ஐந்துதலை நாகம் நாகரெத்தினத்தைக் கக்கி வலது கால் சிலம்பில் பதித்து

கண்ணகி என்று பெயரிட்டு ஆற்றில்விட, மாச்சோட்டானும், மானாய்கனும் எடுக்க ஒப்பந்தப்படி மாநாய்கன் வளர்க்கிறான். கடையூர் தேவதாசி தமக்குப் பிறந்த பெண் குழந்தைக்குச் சோதிடம் பார்க்க, இவர் ஐந்து வயதில் நாட்டியம் கற்கத் தொடங்கி, பத்து வயதில் அம்பலமேறி, ஆடி ஆணழகன் ஒருவனை அழைத்து வருவாள். பன்னிருவாண்டுகள் அவனுடன் வாழ்ந்து பதினமூன்றாம் ஆண்டில் மடிவாள் என்று கூறுகிறாள். கண்ணகியை மணக்க போட்டி நடக்கிறது. முத்து, அப்புச் செட்டிகள் தத்தம் வழக்கப்படி மணமுடிக்க விரும்புகின்றனர். தக்காய வழக்கப்படி திருவுளச்சீட்டு போட அது கோவலனுக்கு முடிவாகிறது. திருமணம் நடக்கிறது. சதிர்க்கச்சேரி கோவலன் விருப்பத்திற்கேற்ப நடத்த மாதவி வருகிறாள். அவள் எறியும் மாலை கோவலன் கழுத்தில் விழ, அமிர்த கடேசுவரர் கோவிலில் பிரியோம் என்று சத்தியம் செய்து கொண்டு கோவலன் மாதவியை அழைத்துக்கொண்டு திருக்கடவூர் செல்கிறான். இவ்வாறு கண்ணகி கதை முடிகிறது. மேலும், கோவலன் கதையின் நிறைவுப் பகுதியில் கோவலனின் கொலைக்குப் பிறகு கண்ணகி கோவலனுடன் சேர்த்துத் தன்னை எரித்துவிடுமாறு வேண்ட பலன் கண்டாள் நானிருக்க பத்தினியாள் மாளுவானேன் என்று மாதவி கூறி, கோவலனைக் கட்டிப்பிடித்துக்கொண்டு சிதையில் படுத்து இறக்கிறாள். இவர்களின் எரித்த சாம்பலை கங்கையில் கரைத்த கண்ணகி கால்போன போக்கில் வேம்பர் எல்லையைக் கடந்து மலையாள நாட்டிற்கு செல்கிறாள்.

கண்ணகி மலையாள நாட்டில் சில காலம் தங்கியிருந்து பின் திருவெற்றியூர் வந்து தியாகரிடம் நீர்கேட்டு அருந்தும்போது அவ்வழியை பாறைகொண்டு அடைத்துவிட்டு அங்கேயே தங்குமாறு கூற வட்டபுரி அம்மனாக இருந்து ஆண்டுதோறும் ஒரு கம்மாளனைப் பலிகொண்டு மக்களுக்கு அருள் வழங்கி வருகிறாள். ஒரு கம்மாளன் அம்மன் மீது பத்து பதிகங்கள் பாட மகிழ்ந்து அன்று முதல் எருமைமாடு பலி பெற்று வருவதாகவும், பெரியார் இயக்கத்தைச் சார்ந்த சண்முகசிராமணியன் என்பவர் முயற்சியால் 1942 முதல் உயிர்பலி கொடுக்கப்படுவது தடை செய்யப்பட்டு பூசனைக்காய் பலிகொடுத்து வந்ததாக மூலத்தான குருக்கள் வே. இரவியின் வழி நேர்கண்டு குறிப்பிடுகிறார். ஆய்வாளர் வ. சோதி அவர்கள். இக்கதை இன்றும் ஒரு வகை செட்டியார் இனத்தவரின் குலதெய்வத்தின் கதையாக கூறப்படுவது கூறிப்பிடத்தக்கது. (அய்வாளர் திலகா) இவ்வாறாக சிலப்பதிகாரக் கண்ணகிக்கதை சிற்சில மாற்றங்களுடன் உலகெங்கும் பரவியுள்ளதை அறியமுடிகிறது. மேலும் இக்கதைகளில் நாட்டுப்புற இலக்கியங்களின் சாயல்கள் பல உள்ளதை அறியமுடிகிறது. அதாவது சிலப்பதிகாரத் துவக்கமே இயற்கை வர்ணனையில் துவங்குகிறது. இயற்கைத் தெய்வங்களான ஞாயிறு, திங்கள், மழை என்று இயற்கையை வாழ்த்துவதாக, இறைவாழ்த்தாக, மங்கல வாழ்த்து அமைந்துள்ளது என்கிறார்கள் (பெ. ஜோதி,

க.புவனேஸ்வரி, பக்: 184 - 191) இதுமட்டும் அல்லாமல் முற்பிறவி கதை, அசிரிரி, சாபம், சடங்குகள் போன்றவையும் நாட்டுப்புற வழக்கங்களாக அமைந்துள்ளதை காணமுடிகிறது.

தற்கால இலக்கியங்களில் கண்ணகி

தற்கால இலக்கியங்களிலும் கண்ணகியப் பற்றிய பாடல்களும் படைப்புகளும் வந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. அந்த வகையில் பாரதிதாசனின் கண்ணகி ஒரு புரட்சிக்காப்பியம், கலைஞரின் பூம்புகார், மா.பொ.சியின் சிலம்பு, போன்ற பல படைப்புகள் குறிப்படத்தக்கது. கவிக் கோ அப்துல் ரகுமானின்,

பால்நகையாள் வெண்முத்துப்

பல்நகையாள் கண்ணகிதன்

கால்நகையால் வாய்நகைபோய்

கழுத்துநகை இழந்த கதை (நேயர் விருப்பம், ப. 90)

என்ற கவிதையில் கண்ணகியின் சூழலைப்படம்பிடித்துக் காட்டுகிறார். இதைப்போன்றே தற்கால இலக்கியங்கள் பலதிலும் சிலம்பின் தாக்கம் உள்ளது என்பதை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. நாட்டுப்புறக் கண்ணகிக் கதை மற்றும் சிலம்புக் கதை அனைத்திலும் சாதாரண மனுடப்பெண் கண்ணகி பத்தினி தெய்வமாக மாறியது ஏன்? பேசா மடந்தை மன்னனிடம் வழக்காடியது ஏன்? என்பதற்கு சான்றாக முனைவர் முத்துமாலை “சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகியின் ஆளுமை” என்னும் தனது கட்டுரையில் கூறுகையில்,

கண்ணகி மாதவியை விட்டு நீங்கி தன்னிடம் திரும்பி வந்த கோவலனுடன் மீண்டும் சேர்ந்து வாழலாம் என்று எண்ணினாள். அதில் தோல்வி ஏற்பட்டதால் அதற்கு காரணமானவர்கள் மீது அவளுடைய கோபம் திரும்புகிறது. நடந்ததற்கெல்லாம் காரணம் தன் விதிப்பயன் என்று இருந்துவிடாமல் தன் கணவன் கள்வன் அல்லன் என்பதையும் நிலைநாட்டுகிறாள். (ப. 50)

இதன் மூலம் கண்ணகியின் ஆளுமை மட்டுமல்லாமல் ஒருபெண்ணின் மன உளவியலும் தெரிகிறது. இதைப்போன்றே ஒவ்வொரு கதையிலும் சில பகுதிகள் ஒன்றியும் சில பகுதிகளில் சிறு மாற்றங்களுடனும் உள்ளன, என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

ஒப்பீடு என்பது இரண்டு அல்லது இரண்டிற்கும் மேற்பட்ட பொருள்களை ஒருசேர நிறுத்திவைத்து அவற்றிற்கிடையேயுள்ள ஒப்புமைகளையும் வேற்றுமைகளையும் பார்ப்பது மனித இயல்பு. அது போலவே கலை இலக்கியங்களுக்கிடையே ஒன்றுபட்ட பண்புகளைப் பார்ப்பது என்பது இயல்பே என்கிறார். தி.சு.நடராசன் (திறனாய்வுக் கலை, ப: 24)

அந்த வகையில் சிலம்புக் கதையும் பிற கதைகளுக்கும் ஒற்றுமை வேற்றுமைகள் உள்ளதையும் பலவடிவங்களிலும் பரவியுள்ளதை அறியமுடிகிறது.

முடிவுரை

நாட்டுப்புறக்கூறுகள் எல்லா இலக்கியங்களிலும் காணப்படக்கூடியவை என்ற பொதுத்தன்மையையும் சிலப்பதிகாரக்கதைக்கும் நாட்டுப்புறக் கண்ணகிக் கதைக்கும் உள்ள சிறப்புத்தன்மையையும் சிலப்பதிகாரக்கதை வாய்மொழியாக பல ஆண்டுகள் வழங்கிவந்தன. பின்பு காப்பியமாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்மொழிக்கதை பல இடங்களிலும் பரவியுள்ளதை அறியமுடிகிறது. சிலம்புக் கதை நீண்ட நெடுங்காலமாக வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளதையும் அவை சங்கப்பாடல் முதல் இக்காலம் வரை மக்களிடையே பரவியுள்ளதை அறியமுடிகிறது. காப்பியங்களில் வேறு எந்த காப்பியமும் சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தைப் போன்று மக்களிடையே இந்த அளவிற்கு பரவவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

துணைநூல் பட்டியல்

- [1] அப்துல் ரகுமான். *நேயர் விருப்பம்*. நேஷனல் பதிப்பகம், சென்னை, முதல்பதிப்பு - 2004.
- [2] சந்திரன், ஆ. “சிலப்பதிகார வாசிப்பில் உள்ள முரண்களும் இடைவெளிகளும்.” *சான்லாக்ஸ் பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதல்*, பக்கம்: 14-26, ISSN:2582-2810, DOI: doi.org/10.34293/tamil.v6i1.4035
- [3] சாமி, பி. எல். *தமிழ் இலக்கியத்தில் தாய்தெய்வ வழிபாடு*. பி.ஆர்.வி.பிரஸ், 11, நிங்க பெருமாள் கோவில் தெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 5.
- [4] சாரதா இராசகோபலன். *கண்ணகி வழிபாடு*. ஒளிப் பதிப்பகம், 63, டாக்டர் ரங்காச்சாரி சாலை, சென்னை - 600018, முதல்பதிப்பு - 2003.
- [5] சுதாகர், கு. “சிலப்பதிகாரம் இரண்டாயிரமாண்டு காலப்புரிதலும் புதுமையாக்கலும்” பக்கம். 211 - 222, *தமிழ்மொழி மற்றும் இலக்கிய பன்னாட்டு ஆய்விதழ்*, ISSN: 2581-7140, தொகுதி - 4, சிறப்பிதழ் - 2, ஜீன்-2022, DOI:10.5281/zenodo.7049283
- [6] ஞானமூர்த்தி, தா. ஏ. *இலக்கியத்திறனாய்வியல்*. ஐந்திணைப் பதிப்பகம், சென்னை - 600040, முதல்பதிப்பு - 2019.
- [7] தமிழண்ணல், முனைவர். *சங்க இலக்கியம் புறநானூறு*. வர்த்தமானன் பதிப்பகம், 21, இராமகிருஷ்ணா தெரு, தியாகராய நகர், சென்னை - 17.
- [8] துரை, குணசேகரன். *உலகம் போற்றும் சிலம்பு*. நீயு சென்சுரி புக்ஹவுஸ், (பி) லிட், சென்னை - 600098.
- [9] நடராசன், தி. சு. *திறனாய்வுக்கலை*. நீயு சென்சுரி புக்ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை - 600050. பதினான்காம் பதிப்பு, அக்-2021.
- [10] நடராசன், தி. *கோவலன் கர்ணனை கதை*. சர்வோதய இலக்கியப் பண்ணை, மதுரை, 1979.

International Journal of Tamil Language and Literary Studies

A Bi-Yearly Peer-Reviewed International Journal

E-ISSN: 2581-7140

Volume - 5, Special Issue - 2, June 2023

UGC CARE Listed Journal

Available at: www.ijtlls.com

- [11] பாலசுப்பரமணியம், கு. வே. நற்றிணை. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிமிடெட், சென்னை-2008.
- [12] பெருமாள், அ, கா. “சிலப்பதிகாரமும் கேரளக் கண்ணகி தொடர்பும்.” *உங்கள் நூலகம்*, ஜனவரி 2022, வெளியீடு- மார்ச் 4, 2022. www.keetru.com/index.php/2010-06-24-04-31-11/ungal-noolagam-jan22/43398-2022-03-04-05-26-50 15.06.2023 அன்று அணுகப்பட்டது.
- [13] புகழேந்திப் புலவர், *கோவலன் கதை*. சகுந்தலை நிலையம், சென்னை - 600001.
- [14] புலியூர்கேசிகள், *சிலப்பதிகாரம்*. சாரதா பதிப்பகம், சென்னை - 6000014, முதல்பதிப்பு - 2011.
- [15] முத்துமாலை, சி. “சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகியின் ஆளுமை.” பக்கம்: 48 - 51 *நவீனத்தமிழாய்வு*, ISSN: 2321-984X, சிறப்பிதழ், மார்ச் - 2021.
- [16] வேங்கடசாமி நாட்டார், ந. மு. *சிலப்பதிகாரம்*. ராமையா பதிப்பகம், சென்னை - 6000014. முதல்பதிப்பு -2008.
- [17] ஜெயந்தி, ர., மல்லிகா, இரா. “ஐம்பெருஞ்காப்பியங்களில் கலைகள் கூறும் அறங்கள்.” பக்கம்: 256 - 258, *சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்*, ISSN: 2582-1113, தொகுதி - 4, செப் -19, 2022, DOI: 10.34256/irjt22451938.
- [18] ஜோதி, பெ., புவனேஸ்வரி, க. “சிலப்பதிகாரத்தில் வழிபாடு.” பக்கம்: 184 - 191 *சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்*, ISSN: 2582 - 1113. தொகுதி - 4, செப்-22, 2022, DOI: 10.34256/irjt224s22229.

References

- [1] Abdul Rakuman, *Neyar Viruppam*, National Pathippakam, Chennai, First Edition - 2004.
- [2] Santhiran, A. “*Silappathikara Vasipil Uilla Murankaluk Idaivelikalum*.” P. 14-26, *Shalax International Journal of Tamil Research*, ISSN: 2582 - 2810, DOI: doi.org/10.34293/tamil.v6il.4035.
- [3] Sammy, P. L. *Thaitheiva Valipatu*. BRV Press 11, Ninga Perumal Temple Street, Tiruvallikeni, Chennai, Fifth Edition - 1986.
- [4] Sarada Rajagopalan, *Kannaki Valipatu*. Oli Pathippakam, Chennai – 600018, First edition - 2003.
- [5] Sudhakar, K. “*Silappathikaram Erantayuramantu Kalappurithalum Puthumaiyakalum*.” P. 211-222, *International Journal of Tamil Language and Literature*, ISSN: 2581-7140, Volume - 4, Special Issue - 2, June - 2022, DOI:10.5281/zenodo.7049283.
- [6] Gnanamurthy, T. A. *Elakkiya Thiranaivyal*. Ainthinai Pathippagam, Chennai – 600040, P-2019.
- [7] Dr.Thamilannal, *Sanga Elakkiyam*. Purananuru, Varthamanan Pathippakam, 21, Ramakrishna Street, Thiyakarayar Nagar, Chennai - 17.
- [8] Durai Gunasekaran, *Ulakam Pottrum Silambu*, New Century Book House (P) LTD. Chennai. 2008.

International Journal of Tamil Language and Literary Studies

A Bi-Yearly Peer-Reviewed International Journal

E-ISSN: 2581-7140

Volume - 5, Special Issue - 2, June 2023

UGC CARE Listed Journal

Available at: www.ijtlis.com

- [9] Natarajan, T. S. *Thiranaivuk Kalail*, New Century Book House (P) LTD, Chennai - 600050, Fourteen Edition - 2021.
- [10] Natarajan, T. *Kovilan Karnnakai Kathai*. Sarvothaya Ilakkiya Pannai, Madurai, 1979.
- [11] Balasubramaniam, K. V. *Nattrinai*. New Century Book House (P) LTD, Chennai, First Edition -2008.
- [12] Perumal, A.K. “Silappathikaramum Kerala Kannaki Thodarbum.” *Ungal Noolagam*, January 2022, Issue - March 4, 2022. www.keetru.com/index.php/2010-06-24-04-31-11/ungal-noolagam-jan22/43398-2022-03-04-05-26-50 Accessed on 15.06.2023.
- [13] Pukalenti Pulavar. *Kovilan Kathai*. Sakunthalai Nelayam, Chennai - 600001.
- [14] Puliurkesigan. *Silappathikaram*, Saradha Publishing House, Chennai - 6000014.
- [15] Muthumaalai, C. “Silappathikarathil Kanakin Aalumi” P. 48-51, *Modern Thamizh Research*, ISSN: 2321 - 984X, Special Issue, 4th March-2021.
- [16] N. M. Venkatasamy Naattar. *Silappathikaram*. Ramaiah Pathipagam, Chennai - 6000014, First Edition - 2008.
- [17] Jayanthi, R. Malika, R. “Imperukapiyangalil Kalaikal Kurum Asrangal.” P. 256 - 265, *International Research Journal of Tamil*, ISSN: 2582 - 1113, Issue - 4, Sep 19, 2022, DOI: 10.34256/irjt22451938.
- [18] Jothi, P., Buvaneswari, K. “Silappathikarathil Valipadu.” P.184-191. *International Research journal of Tamil*, ISSN: 2582-1113, Issu-4, Sep 22, 2022, DOI: 10.34256/irjt224s22229.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை / Author Acknowledgement: இல்லை / NIL.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி / Author Declaration: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன். / I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது. / The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.